

nisteren saboterer den, bliver det da værst for ham selv, hvis han ikke tør tage en sådan debat; men jeg synes ikke, vi skal mistænkeliggøre statsministeren og hans evne til at kunne leve op til sit ansvar over for Folketinget. Han skal selvfølgelig sørge for, at debatten bliver relevant, og jeg tror også, han vil føle sig bedre tjent med, at tingene foregår her i salen i åbenhed frem for i sladderkorridorerne. Også af den grund synes jeg, at vi skal prøve at få det til at fungere.

Vi kan få brug for at ændre taletiderne, som er meget restriktive, og vi kan også få brug for at finde ud af, om det måske skal gøres på en lidt anden måde. Men lad os få taget hul på nogle debatformer, som i højere grad gør det muligt at tage hurtige, aktuelle debatter i Folketinget og netop gøre det i åbenhed, hvor man står ved, hvad man har sagt – ikke i detaljerne, for her kan en minister, her kan vi alle sammen komme galt af sted, selv om jeg godt ved, det er sværere for en minister; men jeg tror ikke, nogen kommer styrtende med ministeransvarlighedsloven. I betragtning af, at vi næsten aldrig har fået dømt nogen efter den indtil nu, heller ikke i de helt grove sager, synes jeg ikke, nogen behøver dø af skræk ved tanken om, at man kommer med en hurtig bemærkning.

Jeg beder til, at vi får det ændringsforslag, som SF har stillet sammen med Venstre, De Konservative og så vidt jeg husker Fremskridtspartiet, igennem. Nu er afstemningsrækkefølgen jo sådan, at vi må stemme imod det andet for at få vores eget igennem; men jeg vil godt sige, at hvis det andet bliver vedtaget – sådan kan man også beskrive det – vil vi selvfølgelig medvirke og gøre vores bedste for, at det bliver en god ordning. Det ville da være tumbet at sige andet.

Et lille hjertesuk om tiltaleformen: Jeg glæder mig selvfølgelig over, at hr. Henning Grove har hørt det, jeg sagde om, at det bliver ironisk og nedladende, men det, jeg henviste til, var det, der sker i dagligsproget. Den sidste, der vistnok kunne slippe godt fra at blive tituleret fru, uden at det var nedladende, var Bodil Ipsen; men siden da har det været en nedladende tiltaleform. Men det er altså underligt, som jeg har ladet mig fortælle, at det især er hos Det Radikale Venstre, der er modstand; jeg var godt klar over, at Det Konservative Folkeparti ikke kan høre udviklingen i sproget, men jeg er lidt overrasket over, at Det Radikale Venstre heller ikke kan høre den og er bange for, at det skal udarte.

Vi sikrer helt bestemt den høfligste form, hvis vi bruger fornavn og efternavn, og jeg pønser da på, hvis vores ændringsforslag bliver stemt ned, at tjekke, hvem der har stemt hvad. Alle, der har stemt imod vores ændringsforslag, vil herefter blive frataget deres fornavn og kun blive iført et »hr.« og »fru«, og så skal man bare se. Det kommer til at lyde sjovt: Hr. Estrup, hr. Hansen, fru Jacobsen osv. Der er rigtig gode muligheder i det, vil jeg i hvert fald sige. Hvis man skal genere hinanden, det bedste man har lært, får man et redskab i hænderne, som vi hidtil har undset os for at bruge; men jeg kan lige se det for mig, og det vil være en stor fristelse at tage det i brug.

Jeg beder altså om, at vi får indført, at vi skal bruge fornavn og efternavn, og at det skal være frivilligt, om vi vil bruge »hr.« og »fru«. Jeg tror, det kommer til at lyde lidt mere, som man snakker andre steder i Danmark, hvor man kun bruger »hr.«- og »fru«-formen, når man skal svine hinanden til.

Så vil jeg endelig sige om Enhedslistens ændringsforslag, at vi har drøftet dem i SF. Vi havde nogle diskussioner om, hvorvidt det kære gamle ord »dagsorden« skulle udgå ligesom de kære gamle »hr.« og »fru«, som vi ikke mener er så kære længere. Vi havde faktisk problemer med dagsordenen, for der er faktisk mange, der har vænnet sig til, at det hedder sådan. Men for det første kommer man forfærdelig galt af sted, hvis man prøver at snakke udenlandsk og oversætter det direkte, for så forstår folk ikke et kvidder af, hvad man siger. Det er også underligt, at en dagsorden ikke er dagsorden, for vi har jo begrebet »dagsordener« på dansk, og det er jo noget andet end en dagsorden. Vi er altså endt med efter svare kvaler, at selv om en hel del i gruppen alligevel mener, at vi ikke skal opgive dagsordenen, har flertallet hos os besluttet at stemme for Enhedslistens ændringsforslag til det punkt.

Derimod vil jeg godt sige, at når vi ikke vil stemme for det andet ændringsforslag om at indføre mulighed for at stille dagsordensforslag under redegørelsesdebatterne, skyldes det simpelt hen de erfaringer, nogle af os har gjort. Nogle gange kan man netop have brug for en debat, hvor det er en fordel, at der ikke kan vedtages noget. Selvfølgelig kan nogle så komme og sige: Jamen så lægger vi en forespørgsel oveni. Men det er en dramatisk indgriben, så derfor siger vi: Nej, I må altså anmelde en forespørgselsdebat, og så holder vi dem samtidig, hvis I vil have noget vedtaget i debatten; men ellers